

ejere ikke skal blive alt for vanskeligt stillet.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker det meget ærede Finansudvalg for dets velvillige Stilling til de Ændringsforslag, jeg har stillet efter første Behandling af Finanslovsforslaget. Overfor enkelte Budgetposter har Udvalget følt sig foranlediget til at tage et Forbehold, saaledes som det her er omtalt saavel af Udvalgets Ordfører (Pinstrup) som af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Punkter, som jo vil give Anledning til nærmere Forhandling mellem Forslagets anden og tredie Behandling her i Tinget. Jeg skal saa meget mindre gøre det, som det er min Agt paa flere af disse Punkter imellem anden og tredie Behandling at stille Forslag om Nedsættelse af de Bevillinger, der er Tale om, i enkelte Tilfælde forhaabentlig ogsaa Forslag om Bevillingens Bortfald. Hvad angaar den omtalte Direktørbolig ved Landbohøjskolen, hvis Restaurering har kostet 83 000 Kr., vil ogsaa dette Spørgsmaal, efter hvad vi her har hørt, blive gjort til Genstand for nærmere Drøftelse i Finansudvalget. Jeg skal da heller ikke komme nærmere ind paa dette, men kun udtale, at ogsaa efter min Opfattelse er det et overraskende stort Beløb, der er anvendt. Det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen ikke vilde lægge Ansvaret paa mig. Selvfølgelig har jeg min Del af Ansvaret, men en Hovedpart af Aarsagen ligger i den Vedtagelse, der fandt Sted i 1918, da man gik med til, at en Restaurering maatte finde Sted til et Beløb af 32 000 Kr. paa Grundlag af Priser fra 1914, hvilket under de nuværende Forhold meget nær svarer til det Beløb, der virkelig er anvendt. Jeg vil tro, at hvis man i Tide havde været opmærksom paa dette, vilde det have været rigtigt, som det ogsaa her er antydnet, at udsætte denne meget kostbare Restaurering. At det skulde være muligt at opnaa en Lejeindtægt for Staten, der svarer til Husets oprindelige Værdi plus den Restaurering, der har fundet Sted, kan ingen for Alvor mene. Hvis en Direktør for Landbohøjskolen skulde svare det, man plejer at betragte som en Lejerente, vilde hele hans Lønning medgaa alene til Huslejen, og han vilde saa være afskaaret fra at benytte Huset.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Susaaens Regulering skal jeg svare, som jeg har sagt i Finansudvalget, at Mini-

steriet, efter at have brevvekslet om Sagen med Hedeselskabet, ikke ser rettere end, at et særligt Tilskud til denne Regulering vilde medføre meget vidtgaaende Konsekvenser. Det er nemlig saaledes, at alle de Reguleringsarbejder, der er udført i den Periode, der her er Tale om, har kostet betydeligt mere, end det oprindeligt var tænkt, og hvis Staten nu gaar ind paa i dette ene Tilfælde at dække i hvert Fald en stor Del af Overskridelserne, vil dermed aldeles automatisk følge en Forpligtelse til ogsaa i parallelle Tilfælde at yde et Tilskud, og efter hvad der foreligger, vil det komme til at dreje sig om meget store Beløb. Og jeg vil hævde, at Staten ingen som helst Forpligtelse har. Noget Tilsagn fra Statens Side er der mig bekendt ingen Sinde blevet givet, og man maa ikke glemme, at det Arbejde, der her er udført, er udført for at tjene private Lodsejeres Interesser; jeg tror ogsaa af den Grund, at det vil være meget farligt at give et Tilskud som det, der her er bragt paa Tale.

Rode: Efter den korte, men meget nøjagtige Fremstilling af Landbohøjskolens finansielle Forhold, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup har givet, kan jeg ganske slutte mig til hans sidste Udtalelse om, at til dette Forhold maa man vende tilbage, naar man med fuld fast Grund under Fødderne kan sige, om der er handlet urigtigt, hvor der er handlet urigtigt, og hvem der har handlet urigtigt. Jeg vil kun i Anledning af de af den højtærede Landbrugsminister fremsatte Udtalelser sige, at det er ganske givet, at hvis man skulde stille en Direktørboligs Omkostninger i Forhold til Lejesummen, nemlig en bestemt Del af vedkommendes Begyndelseslønning, vilde det overhovedet have været umuligt baade for den foregaaende og for den nuværende Regering at opføre nogen som helst Bolig til Brug for Tjenestemænd. Det Forhold har været klart for alle, eftersom det heller ikke er muligt for private at opføre Boliger, af hvilke der kan svares en Husleje, som svarer til Omkostningerne ved Opførelsen. Spørgsmaalet om denne Boligs Restauration ligger derfor efter min Opfattelse paa et helt andet Punkt, som ogsaa den højtærede Minister nævnte, nemlig om det har været rigtigt at foretage den, om det ikke havde været rigtigere at udskyde den, og om ikke Sagen burde have været ordnet saaledes, at man burde have forceret andre Byggeforetagender derude mere frem og holdt f. Eks. denne Ombyg-